

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

30. ČÍSLO / XXXII. ROČNÍK

24 Kč • 1,00 €

28. ČERVENCE 2024

Z obsahu:

„Ve stáří mě neopouštěj“
(srov. Ž 71,9)

Poselství Svatého otce
Františka ke 4. Světovému
dni prarodičů a seniorů
- strana 2 -

Blahoslavený František
Solanus Casey
Libor Rösner
- strana 4 -

Jubileum sv. Rozálie:
Čím se proslavila
světice spojující Palermo
s naší zemí?
- strana 5 -

Síla slova
P. Raniero Cantalamessa
- strana 6 -

Nauč mě, Pane,
milovat lidi
- strana 7 -

Zpovídání je můj život
- strana 8 -

Otcové svatého Josefa
- strana 9 -

Heřman Josef (41)
Wilhelm Hünermann
- strana 11 -

Odhalen pamětní reliéf
Mons. Josefa Olejníka
- strana 13 -

*... láska je klíčem ke každému rozvoji
v rodině; pokud jde o manželku a děti,
ale i o autoritu - zcela v rozporu
s dobovým trendem - neznamená
vládnout, ale s láskou sloužit,
tak jak to dělal svatý Josef...
(viz str. 9-10)*

„Ve stáří mě neopouštěj“ (srov. Ž 71,9)

Poselství Svatého otce Františka ke 4. Světovému dni prarodičů a seniorů

Drazí bratři a sestry, Bůh své děti nikdy neopouští. Ani v pokročilém věku, kdy ubývá sil a vlasy už jsou bílé, klesá společenská role, život se stává méně produktivním a hrozí, že bude považován za zbytečný. Bůh nehledí na zdání (srov. 1 Sam 16,7) a nepohrdne ani volbou těch, kteří mnohým lidem připadají bezvýznamní. Neodhazuje žádný kámen, naopak, ty „nejstar-

ší“ jsou bezpečným základem, na němž mohou spočinout „nové“ kameny, aby společně vystavěly duchovní stavbu (srov. 1 Petr 2,5).

Celé Písmo svaté je vyprávěním o Hospodinově věrné lásce, ze které vychází jistota, jež přináší útěchu: Bůh nám stále projevuje své milosrdenství, vždy, v každé fázi života, ať se nacházíme v jakýchkoli podmínkách, i v našich selháních.

Žalmy jsou plné úžasu lidského srdce vůči Bohu, který se o nás stará navzdory naší ubohosti (srov. Ž 144,3-4); ujišťují nás, že Bůh nás utkal v lůně naší matky (srov. Ž 139,13) a že neopustí náš život ani v podsvětí (srov. Ž 16,10). Můžeme si tedy být jisti, že nám bude nablízku i ve stáří, tím spíše že v Bibli je stárnutí znamením požehnání.

Pokračování na str. 12

Světový den prarodičů a seniorů, který připadá vždy na čtvrtou neděli v měsíci červenci, nás vybízí k zastavení a reflexi, jak žijeme své povolání, kterým nás Pán Bůh obdaril. Úhlu pohledu na naše povolání je několik – ať už jde o pohlaví, společenské zařazení (otec, matka, prarodič, dítě, Bohu zasvěcená osoba...), či o konkrétní místo v zaměstnání atd. Je těžké v myšlenkách se neopakovat – a že jich na stránkách Světla již zaznělo nespočetné množství! Přesto si dovolím využít proslulého přísloví: Opakování je matka moudrosti.

Začneme s apoštolem Pavlem, který nás v dnešním druhém čtení vybízí, abychom žili způsobem hodným toho povolání, které jsme dostali – čili ústřední myšlenka naší úvahy. Zastavil bych se nad jedním slovem: hodným. Možná už někteří ani nevědí, co si v dnešní době pod tímto slovem představit – tedy v dané souvislosti. Docela jednoduše to pochopíme, pokud si připomeneme slova, která v nové liturgii mše svaté při „Beránku Boží...“ znějí poněkud odlišně, ale která si mnozí z nás ještě dobře pamatují: „Pane, nejsem hoden, abys vešel pod mou střechu...“ Je zjevné, že být hoden znamená, že mám potřebnou kvalitu, tedy komplex vlastností, abych si zasloužil něco nebo dokonce něčoho. Nejde jen o prostou zásluhu za nějaký čin, ale abych byl hoden – to vyžaduje celého člověka a jeho zásadní, trvalý postoj k životu. A to nás přivádí k jednomu z důležitých aspektů to-

Editorial

ho, kým jsme a co děláme: pro opravdu dobrý užitek pro druhé, ba někdy i pro sebe je nezbytné být trvale zaměřen ve své činnosti i v myšlení na konečné dobro – a tím je Trojjediný Bůh. Do hloubky promyšlena nám tato skutečnost pomůže odhalit příčiny našich neúspěchů a možná i toho, proč máme někdy pocit, že Bůh je od nás daleko...

Jakožto křesťané žijeme ve zdánlivém rozporu – jsme lidé jako všichni jiní (str. 10), ale přesto jsme něčím výjimeční: láska k Bohu, který je ve své podstatě dokonalý, nás vede k tomu, abychom vše dělali co nejlépe, abychom takřikajíc excelovali v tom, co je naší povinností, a abychom přidávali také tam, kde jiní již „narážejí na své mantinely“, protože nemají oporu v Pánu. Být křesťanem je Boží dar, kterého budeme hodni jen tehdy, když náš život bude jedna Boží chvála!

V minulém čísle Světla jsme se zamýšleli nad krásným povoláním ženy jako matky. Tentokrát se věnujeme povolání muže a otce. (str. 9–10) Opět zaznívá potřeba vnitřního ztišení se, rozhovoru s Bohem a důvěry v jeho vedení. Co je však velmi inspirující pro každého z nás, jsou následující slova, jež mají všeobecnou platnost: „Nevedeme, protože sami nenásledujeme Ježíše.“ To je také důležitá odpověď na případné otázky, proč se mi nedaří ve výchově, proč mě dru-

zí nerespektují apod. Jestliže sami nebudeme přijímat smýšlení Pána Ježíše a konat ve vůli Otcově podobně jako on, jak můžeme být světlem pro druhé, soli země, dobrými vychovateli, spolehlivými vůdci...? Vždyť k tomu všemu je potřebné uspořádání hodnot, určitá kvalita života a také respekt a jistá zkušenost s Božím vedením – jenom tak může člověk dospět do role vychovatele a vůdce, toho, kdo proměňuje tento svět k lepšímu a táhne jej k Bohu.

Máme našťastí nepřeborné množství vzorů svatých a životem osvědčených lidí víry, kteří nás učí právě lásce k Bohu a k lidem, k tomu, jak být jeho dobrými dětmi, jak se stát hodnými účastí na Boží slávě. (str. 4–8) K čemu nás vedou? Především k jednomu – k prvenství duchovního života; k odmítnutí falešných příslibů štěstí, které nabízí tento svět.

Završme nyní tuto úvahu moudrostí poustních otců (prezentovanou P. Cantalamessou), kdy v jednom z příběhů odporuje pokoušený mnich ďáblovi: „Přisáhám, že nikdy neustanu prosit Boha o pomoc proti tobě, dokud ty nepřestaneš bojovat proti mně, a uvidíme, kdo zvítězí, zda ty, nebo Bůh.“ Dějiny spásy nám již dávno odpověděly: Vítězem je vždy Bůh! A i když to může někomu znít jako klišé, jde o ryzí realitu našeho života: Jen na každém z nás záleží, zda budeme hodni nazývat se Božími dětmi, které jednou budou mít účast na jeho věčné slávě v nebi.

Daniel Dehner

K břehům jezera táhnou celé davy. Ježíš chtěl se svými setrvat o samotě – jsou blízko Velikonoce –, ale za této situace vyjde ochotně vstříc těm, kteří ho hledají. Zanechej i ty na chvíli všech svých zájmů a připoj se k nim. Pán připravuje nevědění událost.

Odkud se vzaly tak velké zástupy? Mistr přece vůbec nevyhlásil, kde se bude nacházet. Jak je možno rozšířit zprávu o Pánově přítomnosti v prostředí, které nemá nic, co by se podobalo hromadným sdělovacím prostředkům? Je to tím, že každý, kdo poznal Ježíše, cítí povinnost být jeho svědkem a hlasatelem. Tak se zpráva o Pánu šíří takovou rychlostí a s takovou přesvědčivostí, že dokáže i na odlehlejších místech seznat tisíce lidí.

Za vším však stojí především Duch Svátý. Shromáždí účastníky k velkému zázraku, protože ten bude současně i významným podobenstvím, které má připravit půdu pro poselství o nejvácnějším Ježíšově daru. Budeš zde na této stránce účastníkem velké Ježíšovy katecheze, která má odhalit světu zvěst o překvapujícím Ježíšově tajemství, které *bude pro všechny lidi*: pro všechny, kteří budou k němu přicházet, bude mít připraven zázračný pokrm.

Proto také dnešní setkání začíná zcela neobvykle. Ježíš se neujímá slova ani se nevěnuje nemocným. Naopak, překvapí Filipa zcela nečekanou otázkou: *Kde nakoupíme chleba, aby se všichni najedli?* Na to nejsou apoštolové připraveni. Dosud nikdy se o něco podobného nemuseli starat. Ani jim nepřišlo na mysl, že zástupy táhnou za Pánem s takovou horlivostí, až přitom zapomenou na své vlastní zajištění, zvláště když se cesta protáhla a den se nachýlil. Mnozí z nich jistě přicházejí z velké dálky. Nejsou snad všichni tito lidé Ježíšovými hosty? A tak Pán, který sám nemá, *kde by hlavu složil*⁽¹⁾, přijímá všechny příchozí ve svém velkém domě, který byl stvořen skrze něho, v té největší hodovní síni, kterou mu dal jeho Otec: pod modrým nebem na hojně zelené trávě.

Myslet na hosty s láskou znamená pamatovat na všechny jejich potřeby. Čím je však pohostit? *Je tu pět chlebů a dvě ryby, ale co je to pro tak veliký zástup?* Z pohledu velkých plánů se ti může zdát, že to, co je k dispozici, neznamená nic. Ale Je-

Pánova hostina

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Rozdával, kolik kdo chtěl.

žíš má jiný názor. Nepohrdej málem a začni s tím, co je. A především i za to málo, co máme, nezapomínej vzdávat díky. Co když právě toto málo je zárodkem velkých věcí? Jen si vzpomeň na to, co se stalo v Káně, a proto se snaž především plnit věrně Pánovy pokyny. Jdi a pomáhej apoštolům rozsádit ten nepřehledný zástup tak, jak si Ježíš přeje.

Pán má před sebou pět chlebů a dvě ryby a chystá se nasycit tisícíhlavý zástup. Ale než tak učiní, *vzdává díky*. Děkuje Otci za tyto dary země a moře. To, že tu jsou, že leží před ním, je ve skutečnosti ještě větší zázrak Otce Stvořitele než skutečnost, že jimi nasytí všechny lid. Nauč se dívat na Boží dary jeho očima, kterým nikdy nic nezevšední a nic se jim nestává samozřejmostí.

A nyní doprovázej Pána. Prostřednictvím svých učedníků chodí od skupiny ke skupině a *rozděluje sedícím*⁽²⁾. Nikoho nevyklučuje, nezjišťuje, zda někdo nemá něco svého. Jsou to hody Boží velkorysosti. Nezdá se ti, že Ježíš právě dělá to, co dělá nejraději? Viděl jsi někoho rozdávát s větší radostí a štědrosti? Jak vidíš, toho, co je v Ježíšových rukou, nikdy neubývá, může a touží *dát každému tolik, kolik chce*. Nemusíš mít strach, že by se nedostávalo pro tebe z toho, co dostane druhý. Spíše se starej o to, abys neomezoval Ježíšovu štědrost tím, že nechceš přijímat všechno to, co ti ve své dobrotivosti a moudré prozíravosti nabízí. Neboj se chtít od něho mnoho. Nemá pro tebe nikdy nic jiného než jen *dobré dary*⁽³⁾. A pros jej, aby tě obdaroval také svou citlivostí k potřebám druhých a svou neuhasitelnou touhou *rozdělit se s nimi*.

Stalo se, jak praví Hospodin: *Budou jíst a ještě zbude*. Pomáhej sbírat *zbylé nalámané chleby* a čini tak s velkou úctou, *aby nic nepřišlo nazmar*. Těch *dvanáct košů* je jako dvanáct svědků Boží dobroty a Boží moci. I toho, co zbývá, si važ stejně jako toho, čeho se nedostává. Všechno pochází ze štědré Boží ruky.

Liturgická čtení

1. čtení – 2 Král 4,42-44

Nějaký člověk přišel z Bál Šališa a přinesl v chlebníku Božím muži (Elizeovi) chléb z prvotin, dvacet ječných chlebů a jídlo z rozdrcených čerstvých zrn. Elizeus řekl (svému služebníku): „Dej to lidem, ať se najedí!“ Služebník mu odpověděl: „Jak mám tohle dát stovce lidí?“ Elizeus řekl: „Dej to lidem, ať se najedí, neboť tak praví Hospodin: Budou jíst, a ještě zbude.“ Dal jim to tedy, najedli se, a ještě zbylo podle Hospodinova slova.

2. čtení – Ef 4,1-6

Bratři! Povzbuzuji vás já, vězněný pro Pána: Žijte způsobem hodným toho povolání, které jste dostali: buďte přitom všestranně pokorní, mírní a trpěliví; snásejte se navzájem v lásce a horlivě se snažte zachovávat jednotu ve smýšlení, spojení poutem pokoje. Jen jedno je (ono tajemné) tělo, jen jeden Duch a stejně tak jen jedno vytuoužené dobro, ke kterému jste byli povoláni. Jeden Pán, jedna víra, jeden křest. Jeden Bůh a Otec všech, který je nade všemi, proniká všechny a je ve všech.

Evangelium – Jan 6,1-15

Ježíš odešel na druhou stranu Galilejského neboli Tiberiadského moře. Šel za ním velký zástup, protože viděli

Dokončení na str. 4

Účastníci jsou s neočekávaným pohostěním nadmíru spokojeni. Jak to, že Ježíš je opouští v tom nejlepším a uchyluje se do samoty? Tito lidé si zatím cení více snadného nasycení než mnohem vzácnějších duchovních darů. Zavládlo tu falešné nadšení a nesplnitelná očekávání, která by je mohla přivést až k nepředloženým činům. Jejich tužby a Ježíšovy zájmy se tu rozcházejí. Přijmi to jako varování, aby sis nezamiloval dary více než samotného Dárce. Děkuj jménem všech s pokorou a úctou Tomu, *který otevírá svou ruku a sytí vše živé s laskavostí*⁽⁴⁾.

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Mt 8,20; ⁽²⁾ srov. Mk 6,39; ⁽³⁾ srov. Lk 11,13;

⁽⁴⁾ srov. Ž 145,16.

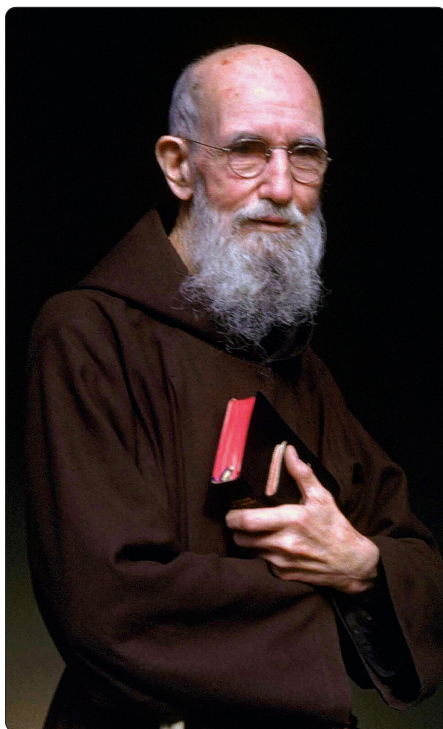
Blahoslavený František Solanus Casey

Zatímco minule jsme představili polského minoritu, nyní přinášíme životní příběh amerického kapucína, jemuž se přezdívá „Americký Padre Pio“. Jako kněz bl. František Solanus měl jistá omezení, avšak jeho působení bylo neomezené. Na jeho poslední cestě ho vyprovázelo na 200 000 truchlících...

Na svět přišel 25. listopadu 1870 poblíž Prescottu, ležícího v americkém státě Wisconsin. Jeho rodiče Bernard James a Ellen Elizabeth, kteří do USA připluli v době hladomoru z Irsku, přivedli na svět celkem šestnáct dětí, přičemž Bernard, jak se jmenoval, byl šestým v pořadí.

Zprvu to v jeho případě moc na život ve svatosti nevypadalo. Prošel několika zaměstnáními, pracoval jako pekař, dřevorubec, řidič tramvaje, ba dokonce jako vězeňský dozorce. Navíc holdoval sportu, zejména baseballu, jenž v té době nabýval ve Spojených státech stále více na popularitě. Nic z toho ovšem Barneye, jak mu doma říkali, nenaplnňovalo, uvnitř živil touhu po zasvěceném životě, přičemž jedna z hlavních příčin spočívala v tom, že vnímal morální rozklad společnosti, který kolem sebe pozoroval a jehož součástí se nechtěl stát.

Ve 22 letech tudíž požádal o vstup do diecézního semináře sv. Františka Saleského v Milwaukee. Aby mohl uhradit kolejné, přivydělával si Barneye holením svých majetnějších spolužáků. Jako byl na štíru s penězi, byl na štíru i s vědo-

Blahoslavený František Solanus Casey

mostmi. Učení mu šlo tak bídě, že mu představení semináře důrazně doporučili, aby se vzdal myšlenky na pokračování ve studiu, k němuž nemá dispozice; nicmé-

ně mu sdělili, že kněžství je jeho cestou, proto by se měl poohlédnout po nějakém klášteře, kde by mohl svůj sen naplnit.

On pokorně jejich přesvědčení vzal za své a 14. ledna 1897 oblékl hnědý hábit kapucinského řádu, kde přijal jméno František Solanus – podle františkánského světce a misionáře mezi jihoamerickým indiány (1549–1610). Po roce složil časné sliby a pokračoval ve studiu, které navzdory pokračujícím těžkostem s učením zakončil kněžským svěcením. Představení sice pozorovali jeho nemalé potíže s učením, což bylo dáno i tím, že mizerně ovládal latinu a němčinu, tj. vyučovací jazyky v tomto ústavu. Vše ale nahrazoval svou osobností a díky tomu prohlásil rektor semináře, jenž měl do připouštění ke kněžskému svěcení rozhodně co mluvit: „Vysvětlíme bratra Františka Solana a bude pro lidi něco jako farář arský.“ Dne 24. července 1904 tedy František Solanus skutečně přijal kněžské svěcení, ovšem s výhradou – nesměl zpovídat a veřejně kázat. Tuto podmínku přijal, přál si být prostým knězem, nástrojem v rukou Božích, a měl-li jím být takto, Pánu Bohu poručeno. Není přitom bez zajímavosti, že podobně svízelnou cestu ke kněžství měli i dva jeho bratři – Edward se stal knězem ve 32 letech a starší Maurice dokonce ve 43 letech.

Jiní kapucíni ho patrně nepřestali brát na lehkou váhu. Dokládá to úloha sakristiána v klášteře sv. Bonaventury v Detroitu, kterou jinak byli pověřováni výhradně nevysvěcení bratři. Prošel poté několika řádovými kláštery a nikde to nebylo o moc lepší. Nakonec se vrátil do toho detroitského, kde „povýšil“ na fortnýře, tj. vrátného – patrně díky tomu, že podobný post zastával předtím v klášteře Panny Marie Královny andělů v Harlemu. A tak jako se pro sv. Jana Vianneye stala zapadlá viska místem jeho výjimečného apoštolátu, stala se vrátnice detroitského klášteře pro amerického kapucína jakýmsi detroitským Arsem.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

znamení, která konal na nemocných. Ježíš vystoupil na horu a tam se posadil se svými učedníky. Bylo krátce před židovskými velikonočními svátky. Když Ježíš pozdvihl oči a uviděl, jak k němu přichází velký zástup, řekl Filipovi: „Kde nakoupíme chleba, aby se ti lidé najedli?“ To však řekl, aby ho zkoušel, protože sám dobře věděl, co chce udělat. Filip mu odpověděl: „Za dvě stě denárů chleba jim nestačí, aby se na každého aspoň něco dostalo.“ Jeden z jeho učedníků – Ondřej, bratr Šimona Petra – mu řekl: „Je tu jeden chlapec, ten má pět ječných chlebů a dvě ryby. Ale co je to pro tolik

lidí?“ Ježíš řekl: „Postarejte se, ať se lidé posadí!“ Bylo pak na tom místě mnoho trávy. Posadili se tedy, mužů bylo asi pět tisíc. Potom Ježíš vzal chleby, vzdal díky a rozdělil je sedícím; stejně i ryby, kolik kdo chtěl. Když se najedli, řekl učedníkům: „Seberte zbylé kousky, aby nepřišlo nic nazmar!“ Sebrali je tedy a bylo to plných dvanáct košů kousků, které po jídle zbyly z pěti ječných chlebů. Když lidé viděli znamení, které udělal, říkali: „To je jistě ten Prorok, který má přijít na svět!“ Ježíš poznal, že chtějí přijít a zmocnit se ho, aby ho prohlásili za krále. Proto se zase odebral na horu, úplně sám.

Jubileum sv. Rozálie: Čím se proslavila svěřice spojující Palermo s naší zemí?

Lidé se u Františkovy detroitské (a předtím harlemské) fortny hromadili ve velkém, přitahováni nadšenými zvěstmi o osobnosti řeholníka, jenž v ní seděl. Ten, který nesměl kázat a zpovídat, byl tady více než dvě dekady pro všechny, kdo za ním přicházeli s prosbou o radu či modlitbu. Ti, kteří s ním už nějakou zkušenost měli, přicházeli zas a znovu, přitahováni jeho pokorou, trpělivostí, nikdy nemizejícím úsměvem, srdečností a moudrostí; v neposlední řadě i Františkovou schopností vyprosit pro kohokoli cokoli. Jeho modlitba měla skutečně fascinující účinek: dokázal vymodlit vyslyšení i v záležitostech pokládaných druhými za neuskutečnitelné, ať už se jednalo o nevyčísitelné nemoci, nemožnost najít práci, alkoholismus manžela, umírající dítě aj. Jenom on sám zaznamenal ve svém deníku na 6 000 případů záračných uzdravení a vyřešených problémů, ve kterých měl takřikajíc prsty, resp. ruce, jež kladl na nemocné. Když mu pak přicházeli dotyční uzdravení poděkovat, odpovídal stroze: „*Děkujme Bohu za všechno, co pro nás připravil.*“ Sobě žádnou zásluhu nepřipisoval, lidem vštěpoval, že děkovat mají Bohu a kněžím, kteří na jejich úmysly sloužili mše svaté.

P. František nesetrával pouze ve fortně kláštera, ale po celou dobu svého řeholního života vycházel ven ošetřovat nemocné, zaopatřovat umírající, pomáhat potřebným. Věnoval se i ministrantům a vůbec mladým lidem. Není přítom přehnané tvrzení, že díky němu se mnoho mladíků vydalo rovněž cestou svátostného kněžství. Stejně tak měl P. Casey zásluhu na tom, že katolíci žijící uprostřed protestantských komunit neztratili víru a nevyměnili ji za jiné vyznání. V Detroitu se roku 1929 podílel na založení kapucínské vývařovny pro hladové, což v době velké hospodářské krize a rapidního nárůstu chudoby bylo velmi důležité. A ani v pozdním věku ho nepřesla láska ke sportu – ještě v 80 letech chodil hrát tenis...

Když 28. července 1954 oslavil P. František Solanus abrahámoviny svého kněžství, nastal přelom v jeho životě. S jeho zdravím to šlo z kopce, nepomohlo několik pobytů v nemocnici, přičemž je záhodno podotknout, že všechno své strádání přijímal a zvládal s pokorou a trpělivostí,

Pozorní návštěvníci Brna, Žďáru nad Sázavou nebo třeba Jindřichova Hradce jistě nepřehlédnou morové sloupy na hlavních náměstích těchto měst. Nad oltářem jejich podivuhodných architektur spatříme v kameni vykutanou grotu a v ní ležící dívku, ověčenou růžemi. Svátá Rozálie se před 400 lety stala jednou z hlavních morových patronek.

Palermo letos slaví jubileum své hlavní patronky svaté Rozálie, které vděčí za záchranu před morovou epidemií. Psal se rok 1624 a obyvatelstvo sicilského města bylo decimováno morem, když se jedné nemocné ve snu zjevila Rozálie a ukázala cestu ke grotě, v níž spočinulo její tělo. Poté došlo ke slavnostnímu přenesení relikvií z Monte Pellegrino do palermské katedrály, nemocní se uzdravovali už při pohledu na procesí a během několika dnů epidemie ustala. V roce 1630 pak papež Urban VIII. zapsal zapomenutou eremitku do Římského martyrologia.

Co nám dnes říká svěřice, která ve 12. století zvolila poustevnický život, téměř půl tisíciletí byla zapomenuta a pak za záračných okolností objevena?

Nad tím se zamýšlí papež František v poselství k 400. výročí objevení relikvií svaté Rozálie. „Být křesťanem znamená jít proti proudu,“ píše. Ve svém dopise Sicilanům cituje slova, která po sobě svátá poustevnice zanechala: „Já, Rozálie,

dcera Sinibaldova, jsem se rozhodla žít v této jeskyni z lásky ke svému Pánu, Ježíši Kristu.“ – „Z lásky ke svému Pánu – to je motiv, který vedl svatou Rozálii k obětování života a opuštění bohatství tohoto světa,“ napsal František. Připomněl, že život křesťana je vždy poznamenán křížem. Křesťan je ten, kdo vždy miluje, a to často za okolností, kdy láska není chápána nebo je odmítána. „I dnes být křesťanem znamená jít proti proudu,“ dodává. Papež František vzbízí obyvatele Palerma, aby se inspirovali svědectvím svaté Rozálie, sami přijali evangelijní životní styl, a vydávali pravdivé a jasné svědectví o Kristu.

Palermské oslavy 400. výročí nalezení těla svaté Rozálie začaly ve středu 10. července. Městem znovu prošlo procesí s jejími relikviemi, které pak byly vystaveny v katedrále. „Svátá Rozálie nás vyzývá k obnovení prvenství duchovního života, k odmítnutí modlářství a falešných příslibů štěstí,“ říká arcibiskup Corrado Loreface, palermský metropolita. Doufá, že oslavy povedou k osvobození Palerma od novodobého moru zatvřelosti srdce a hledání útěchy v nártotikách, a tedy zároveň v podpoře obrovského drogového průmyslu, který je, jak zdůrazňuje, opět v rukou mafie.

Zdroj: www.cirkev.cz
(Redakčně upraveno)

jež mu byly, jak již víme, vlastní. Dokud mohl, odpovídal na všechny dopisy, jež mu lidé adresovali ze všech možných koutů Severní Ameriky, a když už pak na ně odpovídat nezládal, prosil o pomoc své spolubratry. Nakonec nemoci (patrně růži) 31. července 1957 v detroitském konventu sv. Bonaventury podlehl. Pohřben byl na hřbitově přiléhajícím ke klášteru (pohřbu kněze nesmějícího kázat ani zpovídat se údajně zúčastnilo více než 200 000 lidí), po necelých třiceti letech pak byly jeho tělesné pozůstatky uloženy v kapli klášterního kostela.

Když se v roce 1976 započal jeho beatifikační proces, všichni věřili, že dojde kýženého završení. Dne 11. července 1995 podepsal Jan Pavel II. dekret o heroič-

nosti jeho ctností a 4. května 2017 stávající papež i dekret o zázraku proběhnuvším na přimluvu otce Caseyho. Dne 18. listopadu 2017 pak kardinál Angelo Amato, prefekt Kongregace pro blahorečení a svatořečení, prohlásil P. Františka Solana Caseyho v Detroitu (při mši svaté na stadionu amerického fotbalu Ford Field) blahoslaveným.

Onen zázrak se týkal uzdravení Američana Nolana Ostrowského, jenž onemocněl na covid-19 a jehož život visel na hodně tenoučkém vlásku. V jednu chvíli spatřil řeholníka v hnědém hábitu, který mu přislíbil uzdravení. Stalo se tak ve stejné době, kdy se Nolanovi příbuzní modlili za jeho uzdravení a prosili o přimluvu P. Františka Solana.

Síla slova

Život je boj. „Což není život člověka na zemi službou nádeníka?“ (srov. Job 7,1) Život je duchovní boj: „Vedeme přece zápas ne proti nějaké obyčejné lidské moci, ale proti knížatům a mocnostem, proti těm, kteří mají svou říši tmy v tomto světě, proti zlým duchům v ovzduší.“ (Ef 6,12) Co je tedy naléhavější než se vyzbrojit, abychom v tomto boji obstáli? Potřebujeme zbraně, které nejsou tupé. Pro apoštola Pavla je bezpečným prostředkem pro vítězství v boji Písmo svaté. „Vezměte přilbu spásy a meč Ducha, to je slovo Boží.“ (Ef 6,17) Křesťan nepotřebuje žádné mantry nebo vymudrované formulky. Boží slovo, které, jak je známo, „působí, co chce“ (srov. Iz 55,10n), je určující slovo, slovo srdce, řídicí slovo. Ale záleží na křesťanu, zda se chce chopit této kotvy.

Boj

Křesťanský život je duchovní boj. Charakteristická zkušenost Ducha nepozvedá věřícího nad tento konflikt a nevymaňuje ho z něho, nýbrž dokonce ho vyhrocuje, neboť dává věřícímu žit mezi dvěma stejně reálnými světy, které stojí navzájem v napětí: žádá od něho, aby žil podle Ducha, zatímco se nachází v těle.

Díky Utěšiteli máme uprostřed tohoto boje příslib, že nás nikdy neopustí tvář v tvář porážce. V dějinách poustních otců čteme, že jeden mnich často v noci propadal hříchu těla, ale nepřestával po každém pádu ve své modlitbě a naříkání. Jednou, když bezprostředně po spáchaném hříchu vstal, aby recitoval modlitbu hodin, zjevil se mu démon „udivený jeho důvěrou“ a zeptal se ho, zda se nestydí zjevit se v takovém stavu před Bohem. „Přisahám, že nikdy neustanu prosit Boha o pomoc proti tobě, dokud ty nepřestaneš bojovat proti mně, a uvidíme, kdo zvítězí, zda ty, nebo Bůh.“ A démon ho okamžitě přestal pokoušet, aby nezvětšoval jeho vítězný věnec.

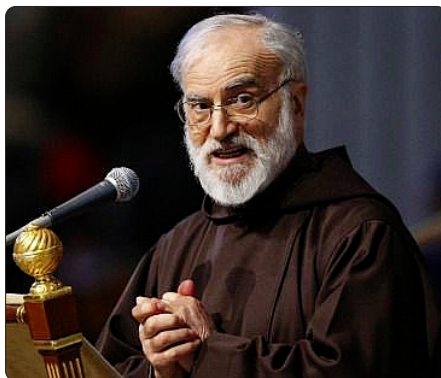
Zkušenost ukazuje, že v boji proti duchu zla můžeme zvítězit tak, jak nad ním zvítězil Ježíš na poušti: údery Božího slova. Ono je skutečně „mečem Ducha“ (srov. Ef 6,17). Koho pokouší duch pýchy, ať zkusí opakovat: „Já nehledám svou slávu“ (Jan 8,50), anebo: „Co máš, co bys nebyl obdržel?“ (1 Kor 4,7); když ho pokouší duch nečistoty, ať dá zaznít slovům Kristovým „Blahoslavení čistého srdce“ (Mt 5,8), nebo: „Co dává život, je duch, tělo nic neznamena“ (Jan 6,63), nebo jiné slovo, které se mu osvědčilo jako účinné, ale vždy totéž slovo. Poznává, že se opravdu jedná o neomylně jistou zbraň.

Boj ráno

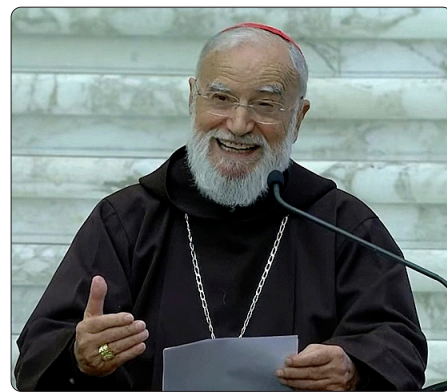
Jeden antický otec řekl, že náš duch je jako mlýn: první zrno, které se do něho ráno nasype, je to, které bude mlít po celý den. Je třeba pospíšet si o ranním úsvitu, abychom nasypali dobré Boží zrno – dobré myšlenky, Boží slova, jinak ďábel nasype svůj plevel. (...)

Boj o čistotu

Víme, jak choulostivý a obtížný je boj o čistotu. Co musíme dělat, abychom nepodlehli a nekapitulovali? Kromě mnoha negativních prostředků (nedělat, nedívat se, nedotýkat se) máme v Písmu a v Otcích mocný pozitivní prostředek, který často zanedbáváme: zamilovat se do pravé krásy, zvolit si „tělo“, se kterým se můžeme spojit. To je prostředek, který nám naléhavě předkládá Duch Svátý v situaci, kdy už není možné spolehnout se na negativní prostředek. „Tělo“ má dnes své výkladní skříně všude, obklopuje nás stejně doma jako venku. Malá obranná opatření již nestačí, je nutný velký, „rozhodující“ prostředek. Vidím takový rozhodující prostředek zapsaný ve slovech apoštola:

P. Raniero Cantalamessa

P. Raniero Cantalamessa

„Copak nevíte, že kdo se oddá nevěstce, je s ní jedno tělo? ... Kdo se však oddá Pánu, že je s ním jeden duch.“ (1 Kor 6,16n) V této poslední větě je tajemná síla. Nikdy ji nemůžete zopakovat v okamžiku zápasu, aniž byste pocítili její účinnost. Bůh nám pro naši náklonnost ke hmotě a tělesnosti připravil léčivý prostředek, který odpovídá jeho moudrosti: zmrtvýchvstalé Tělo Pánovo. Ono je místem, kde napětí mezi tělem a duchem bylo definitivně překonáno, kde tělo již dosáhlo onoho vysvobození z poroby, které opustilo všechno pomíjivé, po kterém touží všechno stvoření. Je jako záchranná kotva, která je hozena na bitevní pole. A přesto je to právě Tělo, i když *duchovní*, s ním se můžeme spojit v našem smýšlení ve víře a reálně v Eucharistii. On nám udělí svou vlastní čistotu.

Boj o naději

Nesmíme se spokojit s tím, že máme pro sebe naději. Duch Svátý z nás chce udělat rozsévače naděje. Není krásnějšího daru, než když v domě, ve společenství, v místní i všeobecné církvi šíříme naději. Ona je jako ty moderní produkty, které vylepšují vzduch tím, že celý prostor naplňují vůní.

V Bibli je text o naději, který je vybaven přímo svátostnou mocí, aby způsobil to, co obsahuje. Mluví o křídlech, která narostou těm, kdo doufají:

„Mladíci jsou zemdlení a unavení, jinou se potácejí, klopýtají. Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabyvají nové síly; vznášejí se jak orlové, běží bez únavy, jdou bez umdlení.“ (Iz 40,30n)

Z *Feu et lumière 79* přeložil -lš-
(Redakčně upraveno)

Nauč mě, Pane, milovat lidi

Jak milovat své bližní? Máme jim věnovat hodně, nebo málo času? Jak odlišit skutečnou lásku od falešné? Na tyto otázky odpovídá Pán Ježíš nám již dobře známé polské mystičce Alicji Lenczewské (1934-2012).

Pán Ježíš předal Alicji Lenczewské slova týkající se lásky k bližnímu, jež mohou být nápomocna v budování každodenního vztahu s druhým člověkem:

- Nauč mě, Pane, milovat lidi mnohem zjevněji.

† Ty je miluješ. Nemusí to vždy doprovázet navenek projevovaná srdečnost. Také není nutné projevovat příliš velkou náklonnost těm, kdo chtějí mít v tvém srdci výsadní postavení a tvou lásku si přivlastnit.

Jestli někdo dokáže milovat, se pozná podle toho, zda je schopný obětovat se pro ty, kdo potřebují pomoc. Slabým a nemocným je třeba prokazovat nejvíce citu, což ty děláš. Oproti tomu lidem sebejistým a majetnickým je třeba ho prokazovat méně.

Nejde o to vzájemně se adorovat, ale o autentickou připravenost pomoci a vědomí toho druhého člověka, že takovéto pomoci se mu dostane, třebaže nikdy nebude mít možnost ji oplátit.

U velké lásky není místo pro sentimentalitu. Čím větší jsou pochopení a láska, tím úspornější jsou obyčejně slova a gesta.

Nesuď proto druhé ani sebe podle toho, co je vnější.

Kromě toho znamená láska být připraven pomoci druhému, nikoliv upomínat se o to, co způsobuje potěšení. Čím něžnější a čistější je láska, tím větší je tato připravenost, tím méně se vnučuje, tím méně baží po nějaké odměně za svou pomoc.

Láska musí být rozvázná, aby druhé obohacovala a nerozvíjela jeho egoismus, majetnické sklony a pýchu.

Prostřednictvím lásky je třeba vychovávat k obětavosti, nikoliv k uspokojování vlastních egoistických potřeb na úkor druhých.

Lepší je být rozvázně zdrženlivý než přemrštěně otevřený. Přemíra vnějších projevů může ochuzovat o to, co je uvnitř nejcennější.

Láska znamená usilovat o dobro milované osoby, je to tiché a pozorné bdění připravené sloužit. (*Świadectwo* 486)

† Chyby, které na druhých lidech pozoruješ, by v tobě neměly vzbuzovat odpor k nim. Ba právě naopak: měly by v tobě vzbudit soucit a touhu jim pomáhat, zahrnovat je láskou. Láskou rozváznou - nikoliv nerozvázným výronem emocí.

Láska prokazovaná druhým, jakož i udělovaná jim pomoc by měly v jejich duších budovat dobro. Vychovávat k obětavé lásce, vděčnosti, skromnosti.

Pokud to, co děláš ve jménu lásky, probouzí egoismus, chtivost, očekávání darů a sebezhlížení, raději nedělej nic, poněvadž to není ve shodě s Mou vůlí.

Dělej pro druhé to, co si Já přeji, abys dělala, nikoliv to, co uspokojuje tvou touhu prokazovat lásku, kterou v sobě máš.

Čistá láska má vyžadovat a vychovávat, poněvadž pouze tímto způsobem se zajišťuje dobro.

Dbej tedy o to, aby se tvá láska nestala zlem a neochuzovala, místo aby obohacovala (Š 779).

† Zralá láska spočívá v tom, že tvým štěstím je činit šťastným toho, koho miluješ.

Pouze nezištná láska je skutečnou láskou. Každý stín hledání vlastní spokojenosti lásku posvrňuje.

Čistá láska je naprostým zapřením sebe, je vzdáním se sebe. Je naprostým odezdáním se a nasměrováním se na prokazování dobra druhým.

Tehdy Já takovouto duši vyplňuji Sebou: Láskou, která je nebeským štěstím.

Kdo má na zřeteli sebe, sám sobě škodí, poněvadž Mě zapírá - zapírá Čistou Lásku.

Kdo má na zřeteli dobro druhých, dostává nejdokonalejší Dobro na celou věčnost (Š 948).

† Láska vyžaduje především odpovědnost za druhé i za sebe. Proto jsou tak

Alicja Lenczewska

důležité povinnosti vůči rodině a vlastní závazky. Je lepší to vše vykonávat pořádně a ty těžkosti Mi obětovat, než o lásce mluvit a zůstat jen u slov.

Je třeba rozvázně sloužit druhým. Nelze tak činit na úkor svých základních povinností a zanedbávat své nejbližší. Pokud sloužit Mi rodí zlo, které se vkrádá do rodiny, pak je třeba vrátit se k rodině a tam Mě oslavovat prostřednictvím toho všeho, co lze přinést svým srdcem, a obohatit tak své nejbližší.

Sloužit Mé lásce znamená v první řadě přinášet lásku do svého nejbližšího okolí. Nelze jít s láskou někam dál a pominout přitom to nejbližší. Je třeba přijímat takové podmínky, jaké jsou, jaké jsem poskytl, a proměňovat je Mou láskou. Prosit o to, obětovat Mi to všechno včetně svých těžkostí a zůstat Mi věrný (Š 589).

† Veškeré stresy a nízké sebevědomí mají původ v sebezhlížení: v egocentrismu. Stejně jako veškeré roztrpčenosti, nespokojenosti, soudy a agrese. Křížem, na němž každý člověk visí, je egocentrismus. Ten vás křížuje. A křížujete se jím navzájem. Opusť egocentrismus a egoismus a uvidíš, že jsi v nebi. (*Słowo pouczenia* 138)

Z Trwajcie w miłości 4/2023 přeložil -lr- (Redakčně upraveno)

Zpovídání je můj život

Svatý kapucínský kněz Leopold Mandić měřil sice pouhých 135 cm, ale byl skutečným „gigantem zповědnic“. Při svatořečení v roce 1983 ho papež Jan Pavel II. uctil jako „hrdinského služebníka smíření a pokání“.

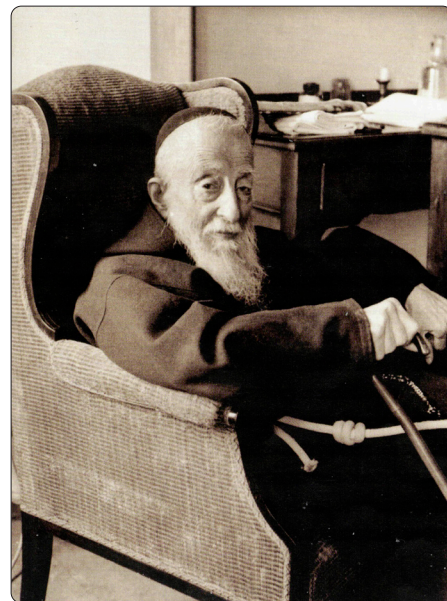
Mnozí současníci nazývali P. Leopolda (12. 5. 1866 – 30. 7. 1942) prostě „zповědnic“, protože během svého více než padesátiletého kněžského života dělal tento neobyčejný pastýř duší především jedno: zpovídal – a to deset, dvanáct, často i patnáct hodin denně. Když se ho spolubratr zeptal, jak může tak dlouho vydržet v těsné zповědnici, odpověděl s úsměvem: „*To je můj život, rozumíš?*“ V tomto intelektuálně velmi nadaném chorvatském řeholníkovi zároveň hořel stravující misionářský oheň: zasazovat se za sjednocení oddělených východních církví s Římem.

Pro slabé zdraví a vadu řeči (zajíkal se) mu však nebylo dovoleno kázat. Pouze slova konsekrace a rozhřešení dokázal díky zvláštní milosti vyslovit jasně a bez chyb. Ale právě toto bolestné a pokořující

ci zřeknutí se misie na Východě pomohlo tomuto muži modlitby, že se o to víc stal vnímavým a Duchem naplněným zповědnicem, který pochopil: „*Každá duše, která ode mne žádá kněžskou službu, je mým Východem.*“

Kdo by odolal pokoře a laskavosti kapucína? Když se opakovaně stávalo, že někomu se zdála mírnost P. Leopolda ve zповědnici příliš velká, on se stále odvolával na Ukřižovaného: „*My jsme za duše nezemřeli. On však za ně prolil svoji přesvatou krev. Proto se musíme chovat k duším podle jeho příkladu!*“ P. Leopold dělal všechno pro to, aby usnadnil krok ke smíření se s Bohem také duším, které nebyly připraveny kát se. Často jim – v Bohem dané milosti – četl v srdcích, odhaloval jejich hříchy a sám na sebe bral pokání: „*Budte klidní,*“ říkával, „*všechno vložte na má bedra, já se o to postarám.*“

To zažil i jeho spolubratr P. Cherubino, který svědčil v procesu blahořečení: „*Při příležitosti věčných slibů jsem vykonal generální zповěď u pátera Leopolda. Ten přerušil moje vyznání vin ... a vyjevil mi hříchy, na které jsem již zapomněl, a také jejich přesné okolnosti. Především mě dojalo, když mi připomněl, že jsem jako šestiletý ukradl mamince malou sumu peněz, abych si koupil kaštiny.*“ P. Cherubino podává zprávu i o zážitku jistého zoufalého muže: „*Donu Kozmovi poradili, aby šel k páteru Leopoldovi, u něho se vyzpovídal a odhalil mu svůj bezútěšný stav. Páter Leopold si všiml, že tento člověk je zoufalý, podíval se mu do tváře a řekl: »Chlapče, chlapče, okamžik!« Hladil si bradu a asi pět minut se vroucně modlil. Pak se zářícíma očima pozvedl obličej, upřel svůj pohled na dona Kozmu, ukázal na něj prstem a řekl: »Chlapče, je to celé tvoje vina, ty jsi měl přímý kontakt se satanem a Bůh ti odpustil. Věděl jsi, že nesmíš chodit na spiristická setkání, ale přesto jsi tam šel. Měl jsi blízký vztah k satanovi a Bůh tě ponechal zoufalství.« - »Takže jsem ztracen?« zeptal se don Kozma. »Ne, chlapče, jsi zachráněn! Tvoje pokání převezmu já, ode-*

Sv. Leopold Mandić

vzdej se Panně Marii a už nebudeš mít těžkou mysl!« Don Kozma mi řekl, že od té doby už netrpěl ani nejmenším smutkem.“

V takovýchto těžkých případech nabízel P. Leopold Bohu zaplatit „výkupné“ za viny a nemoci, které tížily duše, prostřednictvím vroucí modlitby a obětavého utrpení, čímž zlomil a uvolnil duchovní pouta, a tak došlo k uzdravení. Zejména na sklonku života, když se jeho pokoj stal rušnou zповědnicí, měl tento vyhledávaný rádce a divotvůrce dostatek příležitostí „darovat“ kajcníkům, kteří se přišli vyzpovídat, svoji vzrůstající slabost, bolest a mučivé úzkosti.

O tom, jak důležité je pro Ježíše obrácení každého člověka, svědčí událost, kterou popsala zdravotní sestra Sergia De Carlo. Bůh dokonce způsobil zázrak bilokace – a to jen kvůli jedné duši!

„*Pamatuji si, že jednoho dne mě do nemocnice na naše oddělení přišel navštívit páter Leopold. Bylo to přesně o třetí odpoledne. Najednou jsem však viděla, jak zbledl, sklopil zrak... a bez pohnutí tam stál asi tři minuty. Pak se s hlubokým povzdechem probral, jako kdyby znovu začal žít. Tu jsem se ho překvapeně zeptala, co se stalo, a on mi řekl, že právě v tom okamžiku byl u brány jednoho domu, potkal tam jistou osobu a dohodl si s ní termín svaté zповědi, což by jinak ta osoba sama neudělala.*“

*Z Vítězstvo Srdca 141/2021
přeložil a upravil dd-*

Slavná zповědnice P. Leopolda v klášteře kapucínů v Padově, kde strávil polovinu svého života. Při náletu v roce 1944 – jako jediné místo klášteře – nebyla slavná zповědnice P. Leopolda zničena, jak to sám světec předpověděl.

Otcové svatého Josefa

Devin Schadt z USA patří mezi ty lidi, kteří došli ve svém životě k obrácení a pochopili podstatu mužství, zvláště pak otcovství. Devin vypráví, jak se v roce 2012 dostal k založení bratrstva „Otcové svatého Josefa“, jehož členové formují svůj život podle příkladu Ježíšova pěstouna.

Když Alexander Breuss z farnosti Nejsvětějšího Vykupitele v Lustenau (Rakousko) četl toto svědectví, zvláště ho zasáhla poslední věta: „K tomu, aby člověk poznal sám sebe i v roli otce, musí se cele rozdat a odevzdat.“ Sám se svěřuje, co ovlivnilo jeho další život:

„Počáteční podnět pro vytvoření společenství *Muži se modlí* nám vlastně dal náš pan farář Thomas Sauter, jehož inspiroval článek v časopise *Vítazstvo Srdeca*⁽¹⁾. Zeptal se mě, zda bych se přidal, kdyby založil modlitební skupinu pro muže. A jelikož mě samotného se dotklo svědectví amerického otce rodiny Devina Schadta, okamžitě jsem souhlasil. Nejprve pan farář pozval několik mužů, aby se s ním ve středu ráno v šest v kostele modlili růženec před vystavenou Nejsvětější svátostí. Zpočátku nás bylo jen několik, ale každý týden se k nám přidávali noví. Časem nám už nestačilo jen společně se modlit, chtěli jsme se navzájem také poznat a pohovořit si. Proto jsme po modlitbě zavedli společné snídane.

Když papež František vyhlásil rok 2021 za *Rok svatého Josefa*, dostali jsme nápad zasvětit se ženichovi Panny Marie. Na slavnost svatého Josefa 19. března jsme se 33 dní připravovali meditacemi a modlitbami. Při slavnostní mši svaté jsme se potom pomodlili zasvěcení před naší sochou svatého Josefa a přijali jsme škapulíř *Otců svatého Josefa*.

Ale to nebylo všechno! Sice jsme se nyní navenek přiblížili ke svatému Josefovi, stále nám však scházel krok k tomu, abychom žili spiritualitu *Otců svatého Josefa*, tj. abychom svá povolání otce, manžela a muže žili skutečně podle příkladu svatého Josefa. Pan farář Thomas postupně každý týden přeložil novou kapitolu z anglické knihy *Lead* od Devina Schadta a každý den nám posílá krátké zamyšlení, které nám otevírá nové dimenze našeho povolání. Vždy ve středu dostáváme nové impulzy, co znamená být mu-

žem podle příkladu svatého Josefa. Je to náročné a zároveň motivující, protože si odnášíme něco konkrétního do našeho každodenního života a cítíme, jak nám to pomáhá v našich rodinách a v práci. Vytvořily se dokonce i malé skupiny, jejichž členové se setkávají nezávisle na sobě každých čtrnáct dní. Vznikl zde prostor, kde můžeme svobodně diskutovat o všech těžkostech a radostech této cesty, na kterou jsme se společně vydali.“

ČTYŘI PILÍŘE

„Devin Schadt ve své knize hovoří o čtyřech základních pilířích, na kterých stojí povolání muže a které zahrnují celý náš život. Každý pilíř je sám o sobě úžasný, ale zároveň je i velkou výzvou a skrývá v sobě neuvěřitelný potenciál, abychom ještě hlouběji pochopili a prožívali krásu a velikost našeho povolání otce a manžela.“

První pilíř:

Listen – Naslouchat v tichu

„Najít si čas pro ticho a naslouchat Bohu je pro moderního člověka stále těžší. Nepřítel nás chce odradit od ticha a rozlišování duchů. Jen si vzpomeňte na ne-

„Na tomto světě existuje jen jeden skutečný dobrodruh hodný tohoto jména... a to otec rodiny.“ (Charles Péguy)

ustalé podněty, které se dobývají do naší duše: na benzínové pumpě, v restauraci, v supermarketu, v autě či doma. Hudba, televize, videa, zvonění a textové zprávy nás neustále bombardují nesčetnými poselstvími, z nichž nás mnohé obírají o schopnost slyšet Boží hlas.

Pokud se ovšem neztišíme, abychom vědomě naslouchali Božímu vedení, bude pro nás velice těžké stát se sebevědomými a důvěryhodnými, odolnými a nezdolnými muži, kteří dokážou přinést pokoj a bezpečí svým rodinám.“

Druhý pilíř: Embrace – Obejmout svého manželu

„Muž chce, aby ho manželka respektovala, vážila si ho a měla ho v úctě pro jeho sílu. Ženě nejde v první řadě o fyzickou sílu muže, ale o jeho hloubku, stálou,

V březnu 2023 navštívil Devin Schadt spolu s manželkou modlitební skupinu pro muže v Lustenau a měl pro ně duchovní cvičení na téma „Identita, modlitba, obět v každodenním životě podle vzoru svatého Josefa“.

Křesťané ve světě

Dopis Diognetovi (3. století)

neochvějnou důvěru, o jeho vnitřní sílu, která se projevuje v tom, že se pro svoji ženu obětuje. Nedůvěřuje-li muž Bohu, následně nebude důvěřovat ani lidem, ani své ženě.

Bojujte proto proti nedůvěře. Sotva se totiž pochybnosti zmocní vaší duše, budete mít tendenci reptat, stěžovat si, bouřit se a naříkat nad svojí současnou situací.“

Třetí pilíř: *Authority* – Přijmout svoji autoritu

„Jako otcové máme svatou povinnost chránit své děti a starat se o ně. K dosažení tohoto cíle je nezbytné poznat vnitřní a vnější nepřátele dětí, kteří ohrožují jejich duchovní a fyzickou spásu: zvrácenost sexuality, tlak vrstevníků (na výkon, neustálé porovnávání), prestiž a popularita, všudypřítomnost médií a technologií, honba za požitky a špatná výchova.

My muži si často klademe otázku, proč naše »vedení« selhává anebo není účinné. Odpověď je naprosto jednoduchá: Nevedeme, protože sami nenásledujeme (Ježíše).“

Čtvrtý pilíř: *Discover* – Objev a přijmi své děti

„Nejdůležitější při výchově (a když učíme děti, jak mít někoho rád) je pracovat bok po boku s dětmi, a tak je naučit přispívat k rodinné pohodě a dobru. Malé děti doslova běží za svým otcem a touží po jeho pozornosti. Cítíme, jak moc nás ve skutečnosti potřebují, a přece se často nedokážeme zastavit, podívat se na ně a vyslechnout je.

Přeruš svoji aktivitu a podnikavost a často se dívej do očí a duše svého dítěte. Tím mu odevzdáš svoji přítomnost, pozornost a odkaz, že ono je důležitější a cennější než tvá aktuální práce. Samozřejmě, ne vždy to bude možné. Ale čím více se naučíme zastavit se, být na chvíli přítomní a aktivně naslouchat svým dětem, tím více nám otevrou svá srdce a dříve či později se naučí celým srdcem důvěřovat Bohu.

Toto je naše důležitá povinnost, naše Bohem dané poslání, naše jedinečná a neopakovatelná misie: ukazovat nebeského Otce našim dětem prostřednictvím našeho prožívaného, doufejme, že i příkladného otcovství. Máte výjimečný úkol být otci. Vaše otcovství je nenahraditelné!“

Křesťané jsou lidé jako všichni ostatní. Neliší se od druhých zemí, řečí, obyčejů. Neobývají žádné vlastní město, nemluví svou řečí a jejich životní způsoby neobsahují nic neobyčejného. Mají učení, které není výsledkem jejich vlastního přemýšlení a vědychtivého zkoumání. Nevypínají se, jak to dělají někteří učenci pro lidskou moudrost. Bydlí spíše v městech Řeků i barbarů, tam, kde jim osud určil, a řídí se místními zákony, oděvem, stravou a celým občanským životem. Ale v tom, jak se staví k životu a jak jej utvářejí, ukazují obdivuhodnou, a jak někteří dodávají, neuvěřitelnou zvláštnost.

Bydlí sice ve své vlasti, ale jako přistěhovalci v cizí zemi. Na všem se podílejí jako občané, ale všechno snášejí jako cizinci. Každá cizina je jim domovem a každý domov cizinou. Žení se a vdávají jako všichni ostatní a rodí děti, ale nezabíjejí plod svého těla. Mají společný stůl, nikoliv však lože.

Jsou v těle, ale nežijí podle těla (srov. 2 Kor 10,3); pobývají na zemi, ale domov mají v nebi (srov. Flp 3,20). Poslouchají zákony, ale jdou nad tyto

zákony vlastním životem. Milují všechny lidi, ale jsou všemi pronásledováni. Nikdo je nezná, ale každý je odsuzuje. Jsou zabíjeni, ale znovu ožívají. Trpí nedostatkem, ale mají všeho hojnost. Jsou tupeni a tupením oslavováni. Jsou proklínáni, ale žehnají. Jsou pohrdáni, ale prokazují úctu. Prokazují dobro, ale jsou trestáni, jako by byli zlí. Jsou trestáni, ale radují se, jako by to znamenalo život. Krátce řečeno: *To, čím je duše v těle, jsou křesťané ve světě.* Duše proniká všechny údy těla, křesťané všechna města světa. Duše bydlí v těle, ale není z těla. Křesťané žijí viditelně ve světě, ale nejsou ze světa (srov. Jan 17,14). Duše je neviditelná a žije ve viditelném těle. Je vidět, jak křesťané žijí ve světě, ale jejich zbožnost je skrytá. Duše je nesmrtelná, ale bydlí ve smrtelném těle. I křesťané bydlí jako cizinci v tom, co je pomíjející, ale očekávají nesmrtelnost v nebi. Když je duše špatně zásobována jídlem a pitím, prospívá jí to. Tak i křesťané: jsou trestáni, a jejich počet roste den ze dne. Bůh je postavil vysoko na stráž a oni ji nesmí opustit.

FeL

Farář Thomas Sauter vysvětluje: „*V Roce svatého Josefa jsme začali něco jako turné po naší farnosti se sochou svatého Josefa. Mezitím si mnohé rodiny pořídily vlastní sochu tohoto světce, protože pochopily, že jeho velikost spočívá v jeho tiché, obětavé lásce. A tato láska je klíčem ke každému rozvoji v rodině; pokud jde o manželku a děti, ale i o autoritu – zcela v rozporu s dobovým trendem – neznamená vládnout, ale s láskou sloužit, tak jak to dělal svatý Josef. Každý to může dělat svým způsobem, protože Bůh nepovolává schopné, ale schopnými dělá ty, které povolává.*“

Někteří muži napsali, jak je svatý Josef už obdaroval:

Viktor (25 let): „*Pro mne je tato modlitební skupina pro muže ideálním duchovním doprovázením mého manželství a odhaluje mi božské povolání, které je neoddělitelnou součástí role manžela a otce. Kromě toho mi výměna zkušeností se zralými otci dává cestu pro mé vlastní budoucí otcovství a pomáhá mi naplnit můj život oddaností a zodpovědností.*“

Matthias (51 let): „*Uvědomění si toho, jak důležité je být vzorem, změnilo moje konání, myšlení a chování. Důvěra v Boží plán je náročná, ale přináší mi ochranu a vnitřní pokoj.*“

Niko (31 let): „*Můj život modlitby se od setkání s Otci svatého Josefa velmi změnil. Již více než tři roky se každý den v šest ráno modlím růženec. Tato věrnost mi dala sílu učinit správné rozhodnutí ve vztahu k manželce, být vytrvalým v protivenstvích a důvěřovat Bohu víc než světu.*“

Z *Vítězstvo Srdca 157/2024*
přeložil a upravil -dd-

Poznámky:

(1) Jde o číslo 128 z roku 2019 a článek, v němž Devin Schadt vypráví o tom, jak poznal své povolání a pochopil, co znamená být mužem, otcem a zároveň manželem. [pozn. překl.]

Heřman Josef (41)

Jásot všeho stvoření pronikal duší starce, kterému ještě nikdy nepřípadal tichý steinfeldský klášter tak krásný. V srdci druhého mnicha ale byla bouře, kterou jen stěží zvládal.

Radost všech v klášteře byla převeliká, když opět spatřili Heřmana Josefa. Zvláště malí školáci byli celí bez sebe; jeho celem vyzdobili samými květy.

„To je pozdrav tvých mladých!“ řekl šťastně otec Anton, který doprovázel Heřmana Josefa do cely. „Kluky jsem ještě neviděl tak vroucně se modlit jako během tvé nemoci.“ Starému muži vstoupily do očí slzy.

„Tolik květin!“ radoval se. „Tolik krásných květin!“

O něco později šel do písárny. Otec Anton byl jediný z jeho druhů z mládí, který ještě žil. Albert, tlustý Arnulf, magistr Rudolf, všichni již byli dávno mrtví. Před pár lety přišla z Čech zpráva, že i pater Konrád zemřel.

„Co teď píšeš, Antone?“ zeptal se Heřman Josef.

„Velepíseň!“ odpověděl mu starý řeholník. „Velepíseň! Ta by měla být poslední. Pak položím pero. Podívej, moje ruce se začínají třást. Ale tu Velepíseň chci ještě dokončit!“

„Velepíseň,“ řekl pohnutě Heřman Josef. „Ano, to bude krásný závěr.“ Pak s úctou četl první verše, které otec Anton opatřil tak krásnými iniciálami.

Druhého dne přišel Heřman Josef opět do cely iluminátora.

„Antone,“ řekl šťastně, „chtěl bych napsat komentář k Velepísní!“ Ale starý řeholník se začal smát:

„Tak, komentář k Velepísní!“

„Ano, chtěl bych otevřít uši lidí pro píseň nebes. Proto chci psát o Velepísní,“ odpověděl mnich.

„Takže o Velepísní již psali Origenes, Řehoř Nysský, opat Bernard z Clairvaux a mnozí jiní, ale teď přijde náš Heřman Josef přesvědčený, že tito velikáni nenapsali dost o Velepísní, a chce psát svůj vlastní komentář!“ Vrásčité obličej starého písaře se rozesmál.

„Ach, nemusíš se mi smát!“ řekl klidně Heřman Josef. „Dnes v noci se mi

ve snu ukázala Panna Maria. Držela v ruce světlou nádobu. Řekla: »To je Velepíseň. Vezmi ji a vyčerpěj.« Namítl jsem jí, že nádobka je prázdná. Ale ona mi ukázala, že na dně je ještě zbytek oleje. Ten mám vyčerpát. To mi poručila a pak zmizela. Takže teď, Antone, vezmu pero a budu psát komentář k Velepísní. A mám jen jedno přání, aby mne dobrý Bůh nechal žít, dokud to nedokončím.“

„A proč je ti zrovna Velepíseň tak milá?“ zeptal se otec Anton, který mezitím zvažněl.

„Je to ozvěna, která vychází ze srdce, z čistého srdce.“

ŽLUTÁ BOUŘE

Otec Anton měl Velepíseň již dávno napsanou. Překrásné iniciály namaloval svýma třesoucíma se rukama tak dokonale, že Vilfríd, který přišel do písárny s nechutí, se rozzářil neskrývaným obdivem. Starý iluminátor připojil ještě pár slov: „Tady toho Krista jsem namaloval pro tebe a ke cti jeho Matky. Teď už jsem unavený. Milí čtenáři, modlete se za svého písaře!“

Nato odložil štětec a pero a zemřel.

Někdo jiný ale stále psal svůj chvalozpěv – Heřman Josef. Neslyšel nic z hluku tohoto světa. Znovu vypukla válka – Fridrich II. Štaufský bojoval proti již skoro stoletému papeži Řehořovi. Ale pak musel své zbraně obrátit proti svému odbojnému synu Jindřichovi. Na východě postupovali řádoví rytíři směle kupředu. Ale nic z toho nedoléhalo do cely tichého mnicha, který přemýšlel o Velepísní. Jeho slabá ruka se stále chápala pera, aby je, brzy znavena, musela odložit. Po celé týdny nosil Heřman Josef ve svém srdci třeba jediný verš. Když se pokoušel vyjádřit vše, co v něm zaznívá, byla všechna slova slabá a neobratná.

Pak roztrhl list, který právě napsal, a začal znova. Jeho duše vnímala všechnu krásu a moudrost, která vycházela z Písně písní. Občas na okno přisedla bílá holubice a pozorovala jej. Starému mnichovi to připadalo jako pozdrav od Ducha Svatého.

Heřman Josef byl teď již star – bylo mu devadesát let. Jeho postava se hrbila

a jeho vlasy zbělely. Ale jeho mysl byla stále svěží, i když zaměřena více dovnitř než ven. Jeho komentář k Velepísní ještě nebyl u konce.

„S tou nádobou, kterou mi ukázala Panna Maria, se mi vede jako vdově ze Sarepty. Oleje neubývá. Nemůžu ho zcela vyčerpát.“ Takové vysvětlení dal Vilfrídu, který ho jednoho dne navštívil. „Ale dřív, než bude Velepíseň hotová, nemohu zemřít.“

„Jak jste daleko, otče?“ zeptal se Vilfríd a podíval se na list, který měl stařec před sebou.

„U poslední kapitoly!“ odpověděl mnich. „Poslouchej:

*Polož si mě na srdce
jako pečeť,*

jako pečeť na své rámě.

Vždyť silná jako smrt je láska,

neúprosná jako hrob

žárlivost lásky.

Žár její – žár ohně,

plamen Hospodinův.

*Lásku neuhásí ani velké vody
a řeky ji nezaplaví.*

*Kdyby za lásku někdo
chtěl dávat*

všechno jmění svého domu,

sklidil by jen pohrdání.“ (Pís 8,6–7)

Třesoucím se hlasem četl kněz svaté verše. „Bratře,“ řekl potom, „toto nemohu nikdy vyčerpát.“

„Dejte si na čas, otče Josefe! Máme vás rádi a chceme, abyste tu ještě chvíli zůstal.“

„Ach bratře,“ zamyslel se Heřman Josef, „nyní vím, co je to věčnost. Tolik let se snažím vystihnout bohatství této písně, a stále nejsem u konce. To je nebe, když se lidská duše snaží vyčerpát nekonečného Boha.“

Mezi mnichy a žáky se mluvilo o tom, že Heřman Josef nezemře, dokud nedokončí Velepíseň.

Teď se často stávalo, že některý z klášterních žáků přišel ke starému knězi a řekl: „Dejte si na čas, otče Josefe! Nespěchejte s Velepísní!“ Stařec se zasmál a odpověděl: „Ano, Velepíseň potřebuje dost času. Budu na ní pracovat asi celou věčnost.“

(Pokračování příště)

Podle W. Hünermann: *Hermann Josef, der Mönch von Steinfeld. Verlag der Buchgemeinde, Bonn 1939*

„Ve stáří mě neopouštěj“

- dokončení poselství Svatého otce Františka ze str. 2

V žalmech však najdeme i tuto upřímnou prosbu vůči Hospodinu: „Nezavrhuji mě v čas stáří.“ (Ž 71,9) Silné, velmi tvrdé vyjádření. Připomíná krajní utrpení Ježíše, který na kříži zvolal: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ (Mt 27,46)

V Bibli tedy nacházíme jistotu Boží blízkosti v každém životním období a zároveň strach z opuštěnosti, zejména ve stáří a v období bolesti. To není rozpor. Když se rozhlédneme kolem sebe, není obtížné zjistit, jak takové výrazy odrážejí více než zřejmou skutečnost. Osamělost je až příliš často trpkým průvodcem života nás, seniorů a prarodičů. Mnohokrát se mi jako biskupovi v Buenos Aires stalo, že jsem navštívil domovy pro seniory, a uvědomil jsem si, jak mají tito lidé zřídka návštěvy: někteří své blízké neviděli mnoho měsíců.

Příčin této osamělosti je mnoho: v mnoha zemích, zejména těch nejchudších, se seniori ocitají sami, protože jejich děti jsou nuceny emigrovat. Nebo myslím na mnohé konfliktní situace: mnozí seniori zůstávají sami, protože muži – mladí i staří – jsou povoláni do války a ženy, zejména matky s malými dětmi, opouštějí zemi, aby zajistily pro své děti bezpečí. Ve městech a vesnicích zničených válkou zůstávají osamoceni mnozí staří a přestárlí lidé jako jediné známky života v oblastech, kde zdánlivě vládne opuštěnost a smrt. V jiných částech světa pak existuje falešné přesvědčení, hluboce zakořeněné v některých místních kulturách, které vyvolává vůči starým lidem nepřátelství, protože jsou podezříváni, že se uchylují k čarodějnictví, aby mladým lidem vzali životní energii, takže v případě předčasné smrti, nemoci nebo nepříznivého osudu, který postihne mladého člověka, je vina svalována na nějakého starého člověka. Proti této mentalitě je třeba bojovat a vymýtit ji. Je to jeden z těch neopodstatněných předsudků, od kterých nás křesťanská víra osvobodila a který podněcuje přetrvávající generační konflikt mezi mladými a starými.

Když se nad tím zamyslíme, toto obvinění seniorů, že „kradou budoucnost mladým lidem“, je dnes všude velmi ak-

tuální. V jiných podobách se s ním setkáváme i ve vyspělejších a modernějších společnostech. V současné době se například rozšířilo přesvědčení, že seniori zatěžují mladé generace náklady na péči, kterou potřebují, a tím ubírají prostředky na rozvoj země, a tedy i mladým lidem. Jedná se o zkreslené vnímání reality. Jako by život seniorů ohrožoval život mladých lidí. Jako by pro zvýhodnění mladých lidí bylo nutné seniory zanedbávat, nebo dokonce utiskovat. Rozpor mezi generacemi je podvodem a otráveným plodem kultury střetu. Stavět mladé lidi proti seniorům je nepřijatelná manipulace: „V sázce je jednota věkových kategorií života: to znamená skutečný opěrný bod pro pochopení a ocenění lidského života v jeho celistvosti.“ (Katecheze 23. února 2022)

Výše citovaný žalm – v němž člověk prosí, aby nebyl ve stáří opuštěn – hovoří o spiknutí, které doléhá na život seniorů. Tato slova se mohou zdát přehnaná, ale pochopíme je, pokud uvážíme, že osamělost a odvržení seniorů nejsou ani náhodné, ani nevyhnutelné jevy, ale spíše důsledek rozhodnutí – politických, ekonomických, sociálních a osobních –, která neuznávají nekonečnou důstojnost každého člověka „navzdory všem okolnostem a jakémukoliv stavu či situaci, v níž se nachází“ (Deklarace *Dignitas infinita*, 1). K tomu dochází tehdy, když se vytrácí hodnota každého člověka a lidé se stávají pouhým nákladem, v některých případech příliš vysokým na to, aby se dal zaplatit. Horší je, že této mentalitě často nakonec podléhají i sami seniori, kteří se začnou považovat za přítěž a přejí si ustoupit stranou.

Na druhou stranu, dnes existuje mnoho žen a mužů, kteří hledají své osobní naplnění v co nejvíce nezávislém životě, odděleném od ostatních. Společná sounáležitost je v krizi a prosazuje se individualita; posun od „my“ k „já“ se zdá být jedním z nejzřetelnějších znaků naší doby.

Rodina, která je prvním a nejradiálnějším zpochybněním představy, že se můžeme zachránit sami, je jednou z obětí této individualistické kultury. Jak však člověk stárne a ubývá mu síly, iluze individualismu, iluze, že nikoho nepotřebuje a může žít bez vazeb, se ukazuje taková, jaká je; místo toho člověk zjišťuje, že potřebuje všechno, ale nyní je sám, bez pomoci, bez někoho, na koho by se mohl spolehnout. Je to smutné zjištění, které mnozí učiní, až když už je příliš pozdě.

Osamělost a vyřazení jsou častými jevy v prostředí, do kterého jsme ponořeni. Mají více kořenů: v některých případech jsou výsledkem naprogramovaného vyloučení, jakéhosi smutného „společenského spiknutí“, v jiných případech jsou bohužel vlastním rozhodnutím. Jindy jsou zase trpěny předstíráním, že jde o vlastní volbu. Postupně „jsme ztratili chuť k bratrství“ (*Fratelli tutti*, 33) a máme problém si vůbec představit něco jiného.

U mnoha seniorů můžeme pozorovat pocit rezignace, o němž mluví Kniha Rút, když vypráví o stařence Noemi, která po smrti svého manžela a synů vyzve své dvě snachy, Orpu a Rút, aby se vrátily do země svého původu a domova (srov. Rt 1,8). Noemi se – podobně jako mnoho seniorů v dnešní době – obává, že zůstane sama, přesto si nedokáže představit nic jiného. Jako vdova si uvědomuje, že v očích společnosti má jen malou cenu, a je přesvědčena, že je přítěží pro ty dvě mladé ženy, které mají na rozdíl od ní celý život před sebou. Proto si myslí, že je lepší ustoupit stranou, a sama vyzve své mladé snachy, aby ji opustily a budovaly svou budoucnost jinde (srov. Rt 1,11–13). Její slova jsou souhrnem společenských a náboženských konvencí, které jsou považovány za neměnné a poznamenávají její osud.

Biblické vyprávění nám v tomto bodě předkládá dvě různé možnosti vůči výzvě Noemi, a tedy i vůči stáří. Jedna ze dvou snach, Orpu, která Noemi také miluje, ji s láskyplným gestem políbí, ale přijme to, co i jí připadá jako jediné možné řešení, a odchází svou cestou. Rút se naopak od Noemi neodpoutá a osloví ji překvapivými slovy: „Nenaléhej na mě, abych tě opustila.“ (Rt 1,16) Nebojí se

vzepřít zvyklostem a běžnému mínění, cítí, že ji stará žena potřebuje, a s odvahou zůstává po jejím boku v tom, co pro obě bude začátkem nové cesty. Nás všechny navyklé na myšlenku, že osamělost je nevyhnutelným údělem, Rút učí, že na výzvu „Neopouštěj mě!“ je možné odpovědět: „Neopustím tě!“ Neváhá vyvrátit to, co se jeví jako neměnná realita: život v osamění nemůže být jedinou alternativou! Není náhodou, že Rút – ta, která zůstává v blízkosti staré Noemi – je předchůdkyní Mesiáše (srov. Mt 1,5), Ježíše, Emanuela, toho, který je „Bůh s námi“, toho, který přináší Boží přízeň a blízkost všem lidem ve všech životních podmínkách a v každém věku.

Svoboda a odvaha Rút nás vybízejí, abychom se vydali novou cestou: pojdme v jejich stopách, vydejme se s touto mladou cizinkou a se stařenkou Noemi, nebojme se změnit své zvyky a představme si jinou budoucnost pro naše seniory. Naše poděkování patří všem lidem, kteří navzdory mnoha obětem následují příklad Rút a starají se o seniora nebo prostě denně projevují svou blízkost příbuzným či známým, kteří už nikoho nemají. Rút se rozhodla být Noemi nablízku a byla požeňná: šťastným manželstvím, potomky, půdou. Platí to vždy a pro každého: budeme-li seniorům nablízku, uznáme-li jejich nezastupitelnou roli v rodině, ve společnosti i v církvi, obdržíme i my mnoho darů, mnoho milostí, mnoho požeňání!

V tento čtvrtý světový den, který je jim věnován, nezapomeňme projevovat svou něhu prarodičům a seniorům v našich rodinách, navštívme ty, kteří ztratili důvěru a už nedoufají, že je možná jiná budoucnost. Na obecný postoj, který vede k vyřazení a osamělosti, reagujme otevřeným srdcem a radostnou tváří těch, kteří mají odvahu říci: „Neopustím tě!“ a vydat se jinou cestou.

Vám všem, milí prarodiče a senioři, a všem vašim blízkým žehnám a modlím se za vás. Nezapomeňte se, prosím, i vy modlit za mě.

Řím, Sv. Jan v Lateráně 25. dubna 2024
FRANTIŠEK

Zdroj: www.cirkev.cz
(Redakčně upraveno)

Celosvětová síť modlitby s papežem ČESKÁ REPUBLIKA

Apoštolát modlitby tvoří celosvětovou síť modliteb, která spojuje všechny křesťany s papežem Františkem a jeho záměry. Připojte se k rodině služebníků v Apoštolátu modlitby, kteří velkodušně nabídnou svůj život, práce a modlitby Kristu Veleknězi. Každý měsíc je za vás sloužena mše svatá.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA SRPEN 2024

Úmysl papeže: Za vrcholné politiky

Modleme se, aby političtí představitelé sloužili svému lidu nasazením pro všestranný lidský rozvoj i společné dobro a péči o ty, kdo ztratili práci, s upřednostněním nejchudších.

Národní úmysl: Za účastníky exercicií

Modleme se, aby se ti, kdo se účastní duchovních a prázdninových pobytů, otevřeli Božímu vedení a načerpali nové síly pro své poslání.

*Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!*

Odhalen pamětní reliéf Mons. Josefa Olejníka

V neděli 7. července 2024 biskupové Čech, Moravy a Slezska sloužili v rámci plenárního zasedání ČBK mši svatou ve Strání, při které byl odhalen a posvěcen reliéf Mons. Josefa Olejníka. Hlavním celebrantem byl Mons. Stanislav Příbyl. Po bohoslužbě následovalo procesí k hrobu P. Olejníka, kde se biskupové spolu s věřícími pomodlili.

Mons. Josef Olejník se narodil 1. července 1914 v Květné. Po absolvování Arcibiskupského gymnázia v Kroměříži vstoupil do kněžského semináře v Olomouci a studoval na Cyrilometodějské teologické fakultě. Po kněžském svěcení v roce 1938 byl rok kaplanem ve Vsetíně a odešel studovat do Říma církevní hudbu a zpěv. Do konce války konal vojenskou službu v československé zahraniční armádě v Anglii. V letech

1945–1950 byl vicesuperiorem v olomouckém semináři a učil zpěv. V dalších letech působil v pohraničí. Nejznámější je Andělská Hora, kde složil nejpřevzatější

šší české ordinárium. Od roku 1968 učil na teologických fakultách v Olomouci a v Litoměřicích, než mu bylo učení komunisty zakázáno. Na fakultu do Olomouce se mohl vrátit v roce 1990 a byl jmenován docentem. Jeho zásluhy o výchovu celých generací kněží a varhaníků i významný přínos pro liturgickou hudbu ocenil Svatý otec Jan Pavel II., když jej jmenoval papežským prelátem. K devadesátinám dostal zlatou medaili od Univerzity Palackého a Cenu města Olomouce.

Mons. Josef Olejník zemřel 11. července 2009.

-red-

Pondělí 29. 7. 2024

6:05 Cesta k andělům: Jana Sieberová – domácí hospice **6:55** V pohorách po horách: Hora Baranec v pohorí Roháče **7:05** Probuzení Haiti **7:35** Plnou parou do srdce Beskyd **8:15** Hlubinami vesmíru s dr. Martinem Jelínkem, gama astronomie **9:05** Na cestě k Otcovu domu **9:20** 40 let se Štěpničkou **9:55** Něco navíc **11:05** Fašanky v Rajcecké dolině **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Mezopotámie IN MEMORIAM: Vznik a vývoj městské kultury **13:40** Krok do neznáma **14:00** Za obzorem: Robert Redman, misionář v Bangladéši **14:35** Tam, kde začínají kořeny **14:55** Noční univerzita: Mgr. Daniel Kroupa, Ph.D. – Svoboda slova – zdroje a meze **15:50** Tajemství skla **16:00** Když bolí tělo: Sluch – jeho poruchy a léčba **17:05** Koruna pro českého krále **18:00** Sedmihlásky: Ani sem si nemyslela **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Nespravedlivý soudce **18:15** Alibaba na Mohelnickém dostavníku **18:40** Okřídlení sousedé: Obyvatelé půd **18:55** Svědectví života – Michal **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Ladak – Malý Tibet **19:45** Přejeme si... **20:05** Lidé z cest: Jindřiška Fišerová **21:10** V pohorách po horách: Godula **21:20** ARTBITR – Kulturní magazín (14. díl): vzpomínka na Zdeňka Jirotku **21:30** Za obzorem: Robert Redman, misionář v Bangladéši **22:05** Mosambik – Jsem vnitřní uprchlík **22:35** Kulatý stůl: Manželské krize a výzvy **0:00** Poutníci času: s Jarmilou Lomozovou **0:20** Hlubinami vesmíru s Mgr. Pavlem Gabzdylem, příběh Měsíce **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 30. 7. 2024

6:05 Biblická studna: s Petrem Pokorným **7:10** Jubileum mladých **8:10** Okolo houslí **8:30** 35 let Cyrilometodských dní v Terchovej **9:05** Duchovní krajina Novohradských hor: Poutní cesty **9:35** Hovory z Rekovic: Pavel Šmajstrla **9:50** Církev za oponou: Celibát **10:05** Ostravské kulturní stopy – Počátky bibliofilství v Ostravě **10:30** Noční univerzita: P. Michal Zamkovský – Beze mne nemůžete nic... **11:15** Náš Valášek z Horní Lidče **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **12:25** Slezská Lilie 2016: koncert skupiny TGD – Trzecia Godzina Dnia (PL) **13:25** Malý Cambridge **14:00** Za obzorem: Život sester alžbětinek v Jablunkově **14:30** Portréty krajiny **14:55** Když bolí tělo: Spánek nebo epilepsie **16:00** Muzikanti, hrajte: Blatnička **17:05** Básník oravské přírody Zdeno Horecký **17:30** Fotografka lidských duší **18:00** Sedmihlásky: Ani sem si nemyslela **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Uzdravení dvou slepců **18:15** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Dalešická přehrada **18:25** Dokořán: s Ondřejem Kepkou **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Kaplani nádeje: Anna Macková **19:45** Přejeme si... **20:05** Výpravy do divočiny: Tajemný Tibet **21:10** Moudrost mnichů: Recept na problém pornografie **21:25** Setkání: Aleš Dufek **21:35** Za obzorem: Život sester alžbětinek v Jablunkově **22:10** Má vlast: Uničov **23:10** Terra Santa News: 24. 7. 2024 **23:30** Dobrá firma **23:55** Večer chval (98. díl): Večer svědectví – předprogram Godzone Tour **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 31. 7. 2024

6:05 Cesta k andělům: Hana Scharřová – zahraniční zpravodajka ČT **7:00** O Zdence Jelínkové a lidovém tanci: MFF Strážnice 2021 **8:00** Noční univerzita: Mgr. Daniel Kroupa, Ph.D. – Svoboda slova – zdroje a meze **9:05** Grotosky Bustera Keatona: Frigo na mašině

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRAV

- Vysílání denně 6.00 - 1.00 hod.
- Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

10:25 Flešbky – Godzone podcast: Eduard Filo – Čeká nás raně křesťanské období **10:55** Ivan Mládek Banjo Band na Mohelnickém dostavníku **11:25** Mladí salesiánští misionáři – Austrálie **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Lidé z cest: Jindřiška Fišerová **14:00** Za obzorem: O divadle a Downově syndromu **14:35** Zachraňme kostely: kostel sv. Markéty ve Skytalech **15:00** Víra do kapsy: Můj život online **15:15** Tasovický Mojžíš: Klement Maria Hofbauer **16:10** Vezmi a čti: červen 2024 **16:25** Přelíz jsem holocaust: svědectví Ludka Eliáše **17:30** Terra Santa News: 31. 7. 2024 [P] **18:00** Sedmihlásky: Ani sem si nemyslela **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Podobenství o hřivnách **18:14** Klapka: s Eduardem Pechem **19:14** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:45** Přejeme si... **20:05** Svatý Eligius **21:00** Moudrost mnichů: Recept na nudu **21:15** Harfa Noemova: Ondřej Havelka a jeho Melody Makers **21:30** Za obzorem: O divadle a Downově syndromu **22:05** Noční univerzita: P. Josef Prokeš – Poneseťte hojně ovoce **22:55** Duchovní malby: Sixtinská kaple **23:20** Křešice **23:30** Magazín Mary's Meals **0:00** Můj chrám: MUDr. Lumír Kantor, Ph.D., chrám sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci **0:15** Na startu: s Josefem Málkem, akordeonistou kapely Jelen **0:40** Umění sklářských mistrů **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 1. 8. 2024

6:05 Biblická studna: s Jiřím Benešem **7:10** Okřídlení sousedé: Obyvatelé půd **7:25** Zdeněk Pololánik skladatel **7:55** Vysočina – odkaz Josefa Jambora **8:35** Terra Santa News: 31. 7. 2024 **9:05** Výpravy do divočiny: Na motýlích křídlech **10:10** Milíře z minulosti do současnosti **10:25** Hadí safari v Ugandě **11:10** Profesor Otto Wichterle **11:25** Intarzovaný svět Jana Mařika **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **12:25** Hana a Petr Ulrychovi & Javory Beat na Folkových prázdninách **13:35** Soláň ve vyprávění Jaroslava Halašty **14:00** Za obzorem: Vidět tvář – Křesťanská pomoc uprchlíkům **14:35** Outdoor Films se Zuzanou Smetanovou (66. díl): Putování po Gruzii a Kyrgyzstánu **16:10** Nepřítelem osudu **16:45** Prales zítřka **17:20** Sedmihlásky: Ani sem si nemyslela **17:25** Příběhy z Dobré Knihy: Ježíšův vjezd do Jeruzaléma **17:35** Přejeme si... **18:00** MLADIFEST – Modlitba růžence: Festival mládeže Medžugorje 2024 [L] **19:00** MLADIFEST – Zahájení festivalu, mše svatá: Festival mládeže Medžugorje 2024 [L] **21:00** MLADIFEST – Adorace: Festival mládeže Medžugorje 2024 [L] **22:05** Plody Medžugorje **22:35** Za obzorem: Vidět tvář – Křesťanská pomoc uprchlíkům **23:10** Šeguové – děti z ulic Lubumbashi **23:45** Můj chrám: Monika Marková, kostel sv. Petra a Pavla v Žitěnicích **0:10** K jádru věci: s Alexandrou Alvarovou **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 2. 8. 2024

6:05 Cesta k andělům: Petr Coufal – vitrážista **7:00** Koncert Petra Bendeho **8:40** ARTBITR – Kulturní magazín (14. díl): vzpomínka na Zdeňka Jirotku **9:00** MLADIFEST – Modlitba, katecheze, svědectví: Festival mládeže Medžugorje 2024 [L] **10:00** Jánošíkove dni v Terchovej 2024 – živý vstup [L] **10:15** MLADIFEST – Modlitba, katecheze, svědectví: Festival mládeže Medžugorje 2024 [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:10** Přejeme si... [P] **12:30** Lidé z cest: Jindřiška Fišerová **13:30** Lazníci z Hriňovej **14:00** Za obzorem: Barman Jan Vlasák **14:30** Dobro očima zalitými povzdechutím – DOZP Slatinice **14:45** Výpravy do divočiny: Tajemný Tibet **16:00** MLADIFEST – Svědectví: Festival mládeže Medžugorje 2024 [L] **18:00** MLADIFEST – Modlitba růžence: Festival mládeže Medžugorje 2024 [L] **19:00** MLADIFEST – Mše svatá: Festival mládeže Medžugorje 2024 [L] **20:10** Přejeme si... **20:30** Či zhora, či zdola – Mezinárodní galaprogram: Jánošíkove dni v Terchovej 2024 [L] **23:35** Za obzorem: Barman Jan Vlasák **0:10** Poslední království draků **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 3. 8. 2024

6:05 Biblická studna: s Pavlem Hoškem **7:10** Nic než národopis **7:55** Sedmihlásky: Ani sem si nemyslela **8:00** Cirkus Noeland (13. díl): Roberto, Kekulín a klaun, který hledal kamarády **8:25** Bratr oheň: Antonínovy povinnosti **9:00** MLADIFEST – Modlitba, katecheze, svědectví: Festival mládeže Medžugorje 2024 [L] **12:00** Angelus Domini **12:10** Přejeme si... [P] **12:25** Radost – Seestra Lucia **12:40** Ve Strážnici na vojnu verbují: Cimbálová muzika Pavla Múčky **14:00** Galicijský poutník **14:45** Mezopotámie IN MEMORIAM: Období velkých říší **16:00** MLADIFEST – Svědectví: Festival mládeže Medžugorje 2024 [L] **18:00** MLADIFEST – Modlitba růžence: Festival mládeže Medžugorje 2024 [L] **19:00** MLADIFEST – Mše svatá: Festival mládeže Medžugorje 2024 [L] **20:10** Přejeme si... **20:30** Hrajte mi, muzička, hrajte mi hraj – Terchovský galaprogram: Jánošíkove dni v Terchovej 2024 [L] **23:35** Stopy apoštola Pavla v srdci Evropy: 30 let paullinek v ČR **0:10** Barvy vůní a větru **0:33** Svědectví života – Michal **0:53** Toulky po Slovensku – Kremnica **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 4. 8. 2024

6:05 Večer chval: Živá modlitba a chvála **7:10** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Oslovit Zachea **7:35** Čas pro Malawi **8:25** Jak potkávat svět: s Milanem Švihálkem **10:00** MLADIFEST – aktuálně z festivalu mladých v Medžugorje: Festival mládeže Medžugorje 2024 [P] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Muzikanti, hrajte: Doubravanka **13:20** Zřím Řím **13:55** Dobrodružství před kamerou **14:55** Sedmihlásky: Jede šohaj z Vidňa **15:00** Bratr oheň: Maseo, Rufus a Klára **15:30** Cirkus Noeland (14. díl): Roberto, Kekulín a Noemova archa **16:00** MLADIFEST – Svědectví komunity Cenacolo: Festival mládeže Medžugorje 2024 [L] **18:00** MLADIFEST – Modlitba růžence: Festival mládeže Medžugorje 2024 [L] **19:00** MLADIFEST – Mše svatá: Festival mládeže Medžugorje 2024 [L] **20:10** Přejeme si... **20:30** MLADIFEST – Prezentace komunity Cenacolo, film: Festival mládeže Medžugorje 2024 [L] **22:35** Koncert k 10. výročí založení Scholy brněnské mládeže **0:05** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:20** Co pro tebe znamená Campfest **0:40** S Bohem pro lidi **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 29. 7. o 21:00 hod.: U Nikodéma (Kontemplatívna modlitba)

V rámci prípravy na Jubilejný rok 2025, ktorý budeme sláviť vo Vatikáne, vyhlásil Svätý Otec František rok 2024 za prípravný Rok modlitby. V relácii U Nikodéma sa postupne venujeme rôznym druhom modlitby. Tento raz sa spolu s mojimi hosťami sr. Anežkou Liškou, CFSF, Edwardom Groodym, certifikovaným lektorom modlitby súhlasu, a bosým karmelitánom Dušanom Hrickom, OCD, pozrieme na kontemplatívnu modlitbu. Moderuje Jana Trávníčková.

Utorok 30. 7. o 15:15 hod.: Eucharistické zákraky (Španielsko – Carravace de la Cruz, Daroca a San Juan de las Abadesas)

Na našej púti po miestach eucharistických zákrakov vo svete sa nachádzame aktuálne vo Španielsku. Zavedieme vás do Carravace de la Cruz, do Darocy a do San Juan de las Abadesas.

Streda 31. 7. o 18:20 hod.: Na ceste v rodine (Stretnutie v Domčeku Anky Kolesárovej)

Peter a Zuzana Mikolajovci, ktorí majú spolu štyroch chlapcov, sú manželmi 10 rokov. Spoznali sa v Domčeku Anky Kolesárovej vo Vysokej nad Uhom. Ich sen o vlastnom domčeku im pomáha naplňať sv. Jozef, podľa ktorého nazvali aj ich najmladšieho syna.

Štvrtok 1. 8. o 19:00 hod.: Mladifest Medžugorie – Svätá omša

Priamy prenos z Medžugoria.

Piatok 2. 8. o 16:10 hod.: Naš pápež

Dokument je príbehom herca hľadajúceho odpovede na otázky o svojom pôvode. Cestuje po stopách pápeža Františka, odhalujúc minulosť jeho rodiny v Argentíne a jej súvislosť s utečeneckou krízou.

Sobota 3. 8. o 20:30 hod.: Mladifest Medžugorie – Eucharistická adorácia

Priamy prenos z Medžugoria.

Nedeľa 4. 8. o 16:15 hod.: Don Diana: Pre lásku k môjmu ľudu (2)

Životný príbeh kňaza, ktorý svoj život zasvätil boju proti mafii.

CINELUX – sobota 3. 8. 2024: Život je krásny

George Bailey (James Stewart) je čestný a skromný občan, ktorý vedie malú rodinnú banku, napriek pokusom silného bankára ho zničiť. Na Štedrý večer náhle zmizne veľká suma peňazí, hrozí mu, že vina padne naňho. To by znamenalo nielen úpadok rodinnej banky, ale aj veľký škandal. A tak sa rozhodol spáchať samovraždu, ale keď sa to chystá urobiť, stane sa niečo mimoriadne...Známa filmová klasika od amerického režiséra Franka Capra.

Liturgická čtení

Nedeľa 28. 7. – 17. nedeľa v mezidobí

1. čt.: 2 Král 4,42–44
Ž 145(144),10–11.15–16.17–18
Odp.: srov. 16 (*Otvíráš svou ruku a sytíš nás, Hospodine.*)
2. čt.: Ef 4,1–6
Ev.: Jan 6,1–15

Pondělí 29. 7. – památka sv. Marty, Marie a Lazara

1. čt.: 1 Jan 4,7–16
Ž 34(33),2–3.4–5.6–7.8–9.10–11
Odp.: 9a (*Okuste a vizte, jak je Hospodin dobrý.*)
Ev.: Jan 11,19–27
nebo Lk 10,38–42

Úterý 30. 7. – nezávazná památka sv. Petra Chryzologa

1. čt.: Jer 14,17–22
Ž 79(78),8.9.11+13
Odp.: 9bc (*Pro slávu svého jména, Bože, vysvobod' nás!*)
Ev.: Mt 13,36–43

Středa 31. 7. – památka sv. Ignáce z Loyoly

1. čt.: Jer 15,10.16–21
Ž 59(58),2–3.4–5a.10–11.17.18
Odp.: srov. 17d (*Bůh je mé útočiště, když je mi úzko.*)
Ev.: Mt 13,44–46

Čtvrtek 1. 8. – památka sv. Alfonsa Marie z Liguori

1. čt.: Jer 18,1–6
Ž 146(145),2.3–4.5–6
Odp.: 5a (*Šťastný je, komu pomáhá Bůh Jakubův.*)
Nebo: *Aleluja.*
Ev.: Mt 13,47–53

Pátek 2. 8. – nezávazná památka sv. Eusebia z Vercelli nebo sv. Petra Juliána Eymarda

1. čt.: Jer 26,1–9
Ž 69(68),5.8–10.14
Odp.: 14c (*Vyslyš mě, Bože, ve své veliké lásce!*)
Ev.: Mt 13,54–58

Sobota 3. 8. – nezávazná sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Jer 26,11–16.24
Ž 69(68),15–16.30–31.33–34
Odp.: srov. 14 (*Vyslyš mě, Bože, v čas milosti!*)
Ev.: Mt 14,1–12

BREVIÁŘ PRO LAIKY

27. ČERVENCE – 3. SRPNA 2024

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 28. 7.		PO 29. 7.		ÚT 30. 7.		ST 31. 7.		ČT 1. 8.		PÁ 2. 8.		SO 3. 8.			
Antifona	812	912	1768	1990	841	945	1722	1941	1734	1953	889	995	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	812	913	1769	1990	842	945	1723	1941	1734	1953	889	996	1666	1883		
Antifony	813	914	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	816	917	1770	1991	847	950	1724	1942	1735	1954	893	1000	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	707	797	1443	1623	847	950	1445	1626	1735	1954	894	1001	1669	1886		
Prosby	817	917	1771	1992	847	951	1724	1943	1724	1943	894	1001	1655	1886		
Závěrečná modlitba	707	798	1443	1624	1444	1625	1445	1626	1446	1627	1447	1628	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019		
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	707	798	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022		
Nešpory:																
	SO 27. 7.															
Hymnus	807	907	821	922	1443	1624	852	956	1727	1946	1736	1955	900	1007	915	1024
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008	916	1025
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008	916	1025
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	1777	1999	856	960	1730	1949	1737	1956	903	1011	918	1027
Ant. ke kant. P. M.	706	797	707	798	1444	1624	856	960	1445	1626	1737	1956	904	1012	708	798
Prosby	811	911	826	927	1778	2000	856	960	1731	1950	1731	1950	904	1012	918	1028
Záv. modlitba	707	798	707	798	1443	1624	1444	1625	1445	1626	1446	1627	1447	1628	708	799
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

MĚSTO VELIKÉHO KRÁLE • ROZJÍMÁNÍ O NEPOSKVRNĚNÉM SRDCI PANNY MARIE

P. Jan Petr Pinamonti S. J. • Přeložil Prokop Holý • Upravil V. H. Brunner

Autor chce tímto dílkem roznitit úctu k Panně Marii. Vede k tomu skrze rozjímání o Neposkvrněném Srdci Panny Marie, kdy nejprve vysvětlí předmět rozjímání, následují modlitba a zbožné úkony. Původní vydání vyšlo s církevním schválením.

Dědictví Svatováclavské • Reprint původního vydání Váz., 98x155 mm, 168 stran, 299 Kč

MODLÍM SE ZA SVĚHO SYNA NEJEN 31 DNÍ

Monika & Jakub Vejmelkovi • Předmluva Michaela & Roman Touškovi

Autoři a zároveň rodiče se zamýšlí nad tématy: svoboda, jít plně za Bohem, přebírání zodpovědnosti, odpuštění, pokoj, rozeznání dobrého a zlého, přátelství, sexualita, emoce a rozum, rozhodování a dalšími. To vše formou osobní modlitby, která je vždy velmi konkrétní.

Cesta • Brož., A6, křídový papír, 104 stran, 89 Kč

KDYBYS ZNALA BOŽÍ DAR...

Jacques Philippe • Z francouzštiny přeložila Kateřina Lachmanová

Autor se zamýšlí nad evangelním úryvkem, kdy se Ježíš setkává se Samařankou u Jakubovy studny, a uměním přijímat Boží obdarování. Křesťanství se nezakládá na lidském úsilí, ale na Bo-

ží milosti, která se dává zdarma. Zlatou nití této knihy je právě „umění přijímat“ – přijímat milost, přijímat celé bohatství Otčovy milosrdné lásky: „Kdybys znala Boží dar...“ (Jan 4,10), říká Ježíš u studny samařské ženě, která své štěstí hledá všude možně, jen ne v Bohu. V závěrečné kapitole autor vše ilustruje na známé židovské dívce z Holandska, Ettě Hillesum, jež k tomuto umění dospěla v nezvykle krátkém čase, a k tomu ještě v prostředí, kde bychom zrovna růst důvěry v Boha asi nečekali.

Paulínky • Brož., 115x175 mm, 208 stran, 269 Kč

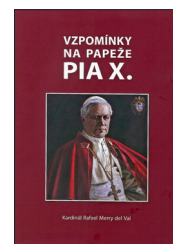
PAMĚTI

VZPOMÍNKY NA PAPEŽE PIA X.

Kardinál Rafael Merry del Val • Z angličtiny přeložil P. Štěpán Maria Filip OP • Odpovědná redaktorka Mgr. Lucie Cekotová

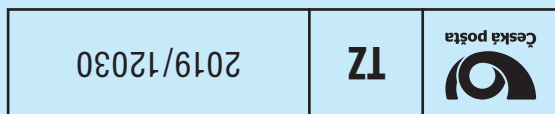
Kardinál Rafael Merry del Val y Zulueta byl španělský římskokatolický kněz, který byl státním sekretářem – prefektem sv. Pia X., tedy jeho pravou rukou, proto je tato knížka neocenitelným pramenem pro poznání vnitřního portrétu Pia X. (1835–1914) a jeho svatosti. Mons. Nicola Canali, který byl po třicet let přítelem a sekretářem Rafaela Merry del Val, pečlivě uchovával tyto paměti mezi jeho rukopisy. Poprvé byly publikovány v Londýně v roce 1939, tedy až po kardinálově smrti, a pak následovaly další vydání a překlady do různých jazyků. Kniha obsahuje také Litanie k sv. Piovi X. a podrobný životopis kardinála Rafaela Merry del Val (Pavel Zahradník). V současnosti je otevřen proces kardinálova blahověčení.

Jiří Brauner v Kartuziánském nakladatelství Brož., A5, 96 stran, 149 Kč

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Malice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO – týdeník Malice cyrilometodějské, spolku. Vydává Malice cyrilometodějská, spolok, Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Malice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Štředák Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl. Vychází s církevním schválením Arzbiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz). Týdeník: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); e-mail: [periodika@](mailto:periodika@maticecm.cz)